

лението на това дѣло. Ако ли то остане „Гласътъ вопиющия въ пустини“, азъ отъ после ще Ви пиша по на дѣло; но както и да е: работата са поправили ли не, азъ пакъ ще ви явя.

Единъ Гражданинъ.

Варна, 5 Августъ 1882.

Четемъ въ вѣстн. „Свѣтлина“, 6-ий брой, една дописка изъ гр. Добричъ, противъ окръжния ни училищенъ инспекторъ и педагогическия курсъ.

Не знаемъ какви хора има изъ мѣстуду насъ българитѣ, дору и въ училищеско съсловие, да си позволяватъ да показватъ такива непростителни лъжи. Не знаемъ ще ли доде единъ день, въ който да са оставимъ и ний отъ тѣзи капризи и нападения и най-сѣдне кога нашия Редакторъ ще захванатъ да вѣрватъ и да слушатъ само истината? (когато имъ ж доставите р.) Ако този суровъ дописникъ, не е билъ въ състояние по-здраво и по-далеч да размисли, защо Редактора на „Свѣтлина“ омбреява листа си съ подобни глумиви изражения? (продайте му малко умъ отъ вашия р.) Възможно ли е, въ продължение на цѣла учебна година, Окръж. Инспекторъ да не заобиколи не едно село, а цѣла Околия, спорѣдъ казванieto на недоимплени дописникъ, (чудно ли е? р.) митаръ той живѣе тамъ, дѣто не го видятъ хората каде ходи и какво прави, или той на едни ще бѣде майка, а на други мащеха? (болъ лафъ). До дето сичкитѣ други учители и селяни казватъ, че въ сѣкой 1—2 мѣсеца, инспектора е обикалялъ училищата ни, този Г-нъ отказва, та си позволява още и платата му харамъ да струва. Послѣ това дописника си позволилъ още една непростима лъжа да пусти, т. е. че учителитѣ, свикани въ привременния пед. курсъ, по неспособността на Инспектора, са разбѣгали (допростилъ си да каже и тѣзи дума разбѣгали, той не са е научилъ още, разбира са, че бѣганieto не е дѣло на благородие) и си отишли. Това не е така Г-не дописниче, — 1) Курса ръководи не инспектора, а Педагогъ К. Стателовъ, способнитѣ за учителствование на когото са признати отъ европейски авторитети; 2) Събраните учители не са напустнали курса, както ви казвате, а продължаватъ да слушатъ лекциитѣ си, — прочее трѣба да искажемъ истината, а имѣнно, че нѣкои учители още при отварянieto на курса напустиха и то едни испѣдени отъ Инспектора по физическа и нравствена некадърностъ, за да занимаватъ високата, нъ въ сѣщото време тежката учителска длъжностъ, други двама, трима напустиха по нѣмание средства да са издържатъ въ гр. Варна, дето живота е твърдѣ скъпъ.

Сѣщото това сѣкой може да узнае не само отъ насъ, нъ и отъ много други учители, дори и отъ граждани; а подлия дописникъ съ това си поведение искава предъ свѣта своята ниска душа. Незная сѣдователно, да ли ще са намѣри нѣкой здравомислящъ чловѣкъ, който да са поведе подиръ думитѣ му.

Учителѣ: Г. В. Макодонский, Хр. П. Гавриловъ, П. Я. Дикиджиевъ, Хр. Антоновъ, М. Митевъ, Никола Вичевъ, Коста Поповъ.

Трѣвна 4 Августъ 1882.

Г-не Редакторе!

За неопираване са нашия работи тукъ—въ Трѣвна. Може да дотегне на

почитаемитѣ Ви читатели, се за Трѣвна да четатъ отъ чудни по-чудни работи, че въ Трѣвна черкови са затваряли, священници отчислявали, ялънджійски протоколи са съставяли и подписвали, прошения и протести до Владиката са пращали и проч. и проч. Сичко това макаръ ако и да е дотегнало както на васъ, тѣй и на чителитѣ Ви, но пакъ ще ви помолимъ, дапо и този пакъ бѣдиге снисходителни и милостиви къмъ обществениитѣ ни дѣла. За това Г-не Редакторе имайте добрината да обнародвате въ най блискитѣ броеве на почитаемитѣ Ви листъ чудесата, които както гжѣи изъ день въ день никнатъ.

Срѣзцу 4-й миналий мѣсѣцъ кметътъ ни обяви чрѣзъ дорабанчика, че утрѣ слѣдъ литургията, ще се избере ново училищно Настоятелство. И на другия день са събраха въ залата на училището около 60 души граждани. Кметътъ най напредъ попита, по кой начинъ желаятъ събранитѣ да си избератъ ново настоятелство? Нѣкои отъ събранитѣ казаха, че понеже има законъ и инструкции, то по тѣхъ трѣба да са ръководимъ. Единъ учителъ, а именно Георги Стойчевъ каза, че въ събрания, като това, трѣба да се избере предсѣдатель, който да пази рѣдътъ и тишината, и за такъвъ макаръ съ половинъ уста, се прѣдложи Г. Стойчевъ, който безъ да са удобри отъ цѣлото събрание, побърза да заеме мѣстото си. Слѣдъ това прѣдложиха даскала Тодора Попова за секретаръ, който безъ да гледа че имаше доста гласове, които викаха: „не е добъръ“, позавърте са и побърза да сѣдне около масата; за членове на бюрото Г. Митю Кириовъ предложи своя ортакъ Никола Ц. Райковъ, макаръ множеството и да викаше „той не трѣба да се мѣси въ работитѣ ни“, но силнитѣ на деня и не обърнаха на това внимание: тѣ продължаваха да вършатъ своето. Слѣдъ това Г. Стойчевъ въ качество на прѣдсѣдатель, прѣдложи, че имало въ събраниято и такива, които изгубили гражданскитѣ си правдини, сѣдователно трѣба да се отдалѣчатъ. На това сѣкий са учуди, понеже никой отъ събранитѣ не чувствуваше себеси лишень отъ граждански правдини и всички са Трѣвненци и на Г. Витанова въпросъ, кои сж лишениитѣ отъ правдини! Г. Стойчевъ указа на М. Витанова и още едного, които споредъ мнѣнието на високоученый Стойчевъ, сж лишени отъ граждански правдини затова, че тѣ миналата година сж липсвали отъ Трѣвна, и заради това тѣ трѣбало да живѣятъ пакъ 6 мѣсе. за да станатъ изново граждани на Трѣвна! Споредъ това излиза, че тѣй като $\frac{1}{6}$ отъ Трѣвненскитѣ граждани живѣятъ 9 мѣсе. въ годината вънъ отъ Трѣвна, то за да спечелятъ гражданскитѣ си правдини, трѣба да живѣятъ 6 месеца тука, а на идущата година, като идатъ въ другий градъ по работата си (дюлгерликъ и икономство) пакъ да ги загубятъ! Но този Дуно-Стоевский законъ, билъ само за тия, вижда са, които могатъ да имъ размѣтятъ водата.... И тѣй тѣ лишени отъ правдини, на часа оставиха залата на събраниято, при това мнозина отъ неблагонадежнитѣ ги послѣдваха и тѣ — „благонадѣжнитѣ“ останаха да си продължаватъ работата като потвърдиха настоятелството отъ миналата година! А сичката работа за да са потвърди сѣщото настоятелство е тая, щото тия настоятели иматъ учители, за които може така простичко да се каже, „свой

своего не храни, но тежко и горко който го нѣма“.

Ний нѣма много да се простираме за това настоятелство, вкратцѣ само ще забѣлѣжимъ това, което то на послѣдне извърши. Отъ минало-годишнитѣ три-класни учители, цѣниха само даскалъ Тодора Попова, противъ когото ученицитѣ му подадоха прошение до Настоятелството, въ което го молиха да не условватъ вече Тодора Попова, че той имъ билъ изгубилъ двѣ златни и не възвратни годни. За удостовѣрение на това, пращаме Ви преписъ отъ това прошение, подписано отъ сжщитѣ ученици. Но това настоятелство на мѣсто да вземе предъ видъ неспособността на този учителъ, услови го пакъ и му нададе още 800 гр. именно за това, че този учителъ много угажда на Г-нъ кмета и много му помогна срѣзцу 27-ий Априлия т. г. като заповѣдалъ на ученицитѣ си отъ третий класъ въ време на предание, да се облѣкжтъ и премѣнжтъ за деньтъ 27 апр. защото ще го празнуватъ най тържественно, въ който день паднало либералното министерство! Ето, Госпедине редакторе, какви работи са вършатъ въ Трѣвна отъ силнитѣ на деньтъ.

Единъ Трѣвненецъ.

РАЗНИ

Спорѣдъ извѣстията изъ София законътъ за территориалното распределение на Княжеството билъ приетъ отъ Държавния Свѣтъ. Цѣлото княжество съставлявало 14 окръжия, подѣлени на 56 околии, както слѣдва:

ОКРЪЖИЯ	ОКОЛИИ
1. Софийско.	Софийска, Самоковска, Новоселска, Искрецка, Златишка, Царибродска, Трънска и Брезнишка.
2. Търновско.	Търновска, Еленска, Кесаровска, Тревненска и Горнъ-Раховска.
3. Шуменско.	Шуменска, Ново-Пазарска, Ески-Джумайска, Османъ-Пазарска и Прѣславска.
4. Варненско.	Варненска, Балчикска, Добричка, Провадийска, и Новоселска.
5. Вратчанско.	Вратчанска, Реховска, Бѣло-Слатинска и Орханйиска.
6. Кюстендилско.	Кюстендилска, Дуничанска, Радомирска и Изворска.
7. Руссенско.	Руссенска, Бѣлеска, Балъ-Бунарска и Тутраканска.
8. Разградско.	Разградска, Поповска и Камеларска.
9. Ломско.	Ломска, Берковска и Вълчи-Дръмска.
10. Силистренско.	Силистренска, Агъ-Каржларска и Куртъ-Бунарска.
11. Видинско.	Видинска, Бѣлоградчикъ и Булска.
12. Севлиевско.	Севлиевска, Габровска, и Троянска.
13. Свищовско.	Свищовска и Никополска.
14. Плевненско.	Плевненска, Луковитска, Ловчанска и Тетевенска.

Спорѣдъ извѣстията изъ Свищовъ, тамъ болестъта по дѣцата още върлувала, некатъ да кажатъ, че прѣзъ това лѣто тамъ измрѣли около 400 дѣтца. При всичко това, не станалъ нито единъ медицински сѣвѣтъ, който да размисли и испита причинитѣ на болѣстьта, която прекратила живота на толкова дѣца.

Извѣстиятъ ни изъ Ломъ-Паланка, че работата на зданието, което се прави отъ старна на правителството за реална гимназия, се прекратила, и за идущата учебна година не цѣло да бѣде готово.

Разбойницитѣ, които се появили на много мѣста въ источната частъ на княжеството, строго се преследвали отъ войската. Никакви сбивание не са чуватъ и твърдѣ нарѣдко се явявали разбойницитѣ.

